25/12/2022

Τα Χριστούγεννα των Ελλήνων στην εμπόλεμη Ουκρανία

/ Ομογένεια

«Η καλύτερη ευχή για όλους μας είναι να δούμε καταπαύσεις πυρός και το φως της ειρήνης…»

Με την ελπίδα για ειρήνη …παρά πόδα αλλά με το βλέμμα στραμμένο στον ουρανό θα περάσουν τα φετινά Χριστούγεννα οι κάτοικοι των περισσοτέρων πόλεων της εμπόλεμης **Ουκρανίας.** Τις νύχτες των γιορτινών ημερών θα χρειαστεί και πάλι να σαρώνουν με τα μάτια το σκοτάδι αναμένοντας τις λάμψεις του κακού που έρχονται ξαφνικά κι απροειδοποίητα με τη μορφή πυραύλων και ρουκετών. Θαρραλέα και αισιόδοξα, χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα στο Κίεβο, την **Οδησσό** και άλλες πόλεις της ταλαίπωρης Ουκρανίας ένας γνωστός συγγραφέας κρατά « *τις σημειώσεις του πολέμου». Μια γυναίκα, ελληνικής καταγωγής από την κατεχόμενη Μαριούπολη, θυμάται ότι το περυσινό χριστουγεννιάτικο δέντρο στην πλατεία ήταν το ομορφότερο όλων... Ένας αρχιτέκτονας από το Χάρκοβο λέει ότι «το καλύτερο χριστουγεννιάτικο δώρο είναι να μην φοβηθούμε τις επιδρομές των Ρώσων, να χουμε νερό και θέρμανση»*. Στη μαρτυρική **Ζαπορίζια**, ελληνικής και αρμενικής καταγωγής κάτοικοι, στόλισαν μαζί το **δένδρο των Χριστουγέννων**

και στην Λβιβ, την πόλη που οι ηλικιωμένοι δεν βγαίνουν απ τα σπίτια χωρίς φως, οι Έλληνες ονειρεύονται να ψήσουν με φουρνόξυλα, παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα φαγητά και βασιλόπιττες. «Η καλύτερη ευχή για μας είναι το πνεύμα των Χριστουγέννων να φέρει το φως της ειρήνης» λέει μία δασκάλα της ελληνικής κοινότητας από την **Οδησσό** κι όλοι προσεύχονται και εύχονται (με κάποιο τρόπο, μαγικό), αυτός ο πόλεμος να τελειώσει...

Στο σκοτάδι του Κιέβου

Ο **Ιβάν Αβράμοβ,** Ουκρανός συγγραφέας ελληνικής καταγωγής που γράφει τα έργα του στα ρωσικά, ενώ μιλάει ουκρανικά και ρωμαίικα, από την αρχή του πολέμου, κρατάει χριστουγεννιάτικες σημειώσεις για στο "τετράδιο ενός συγγραφέα" κι αυτό μόνο στις λίγες στιγμές του εικοσιτετραώρου που επανασυνδέεται το ρεύμα. *"Προχθές, ωστόσο, μετά από μια μαζική επίθεση με ρουκέτες στο Κίεβο που έκανε ο εχθρός, δεν υπήρχε ρεύμα μέχρι αργά το βράδυ. Αλλά και χθες καθίσαμε χωρίς φως"*, λέει συνεχίζει: *"Ο εχθρός προσπαθεί να μας κρατήσει στο σκοτάδι" , και συνεχίζει: " Χθες μίλησα μέσω βιντεοκλήσης με έναν καλό φίλο μου, από την Κύπρο – μόλις είχε αρχίσει να νυχτώνει στο νησί της*

Αφροδίτης και όταν Παύλος γύρισε τον διακόπτη, άναψε και σε μένα...το φως στο δωμάτιο για να κρατήσω εστω λίγο απ αυτό που μου ερχόταν απ το νησί . Στην ερώτηση, αν γράφει νέα λογοτεχνικά έργα, ο πολυαγαπημένος συγγραφέας των Ουκρανών λέει, ότι "ασχολείται δημιουργικά καταγράφοντας την επικαιρότητα του πολέμου. "Ο πόλεμος δεν φαίνεται να τελειώνει. Ο πόλεμος δεν επιτρέπει την παραμικρή ανάπαυλα. Ακόμα κι αν θα ήθελα να γράψω για κάτι άλλο, οι σκέψεις μου εξακολουθούν να στρέφονται γυρω απ αυτόν, καθοδηγούν τις σκέψεις μου στο χαρτί. Όπως προχθές, χθες, σήμερα καθημερινά γεννούνται νέες ιστορίες, γιατί η ζωή μας ξεπερνάει ακόμα κι αυτήν την φαντασία, είπε στέλνοντας, από το σκοτάδι του Κίεβου ευχές για να σταματήσει αυτός ο άδικος για όλους τους Ουκρανούς και όλον το κόσμο, πόλεμος!"

Με το παλαιό ημερολόγιο τα Χριστούγεννα στην κατεχόμενη Μαριούπολη

Η ελληνικής καταγωγής **46χρονη Ναταλία** αναγκάστηκε να μείνει στην κατεχόμενη **Μαριούπολη.** Τις ημέρες αυτές έλαβε ωραίες φωτογραφίες από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, από φίλους και φίλες, που έφυγαν πρόσφυγες και βρίσκονται στην αγκαλιά της **Ελλάδας.** «*Εγώ έμεινα, γιατί δεν μπόρεσα να αφήσω την άρρωστη και ηλικιωμένη μάνα μου*", λέει στο ΑΠΕ- ΜΠΕ και ζητάει να μην αναφέρουμε το ονοματεπώνυμο της, ούτε το επάγγελμα. "Δεν συμβιβάζομαι με τη ρωσική κατοχή και είναι επικίνδυνο που μιλάω μαζί σας, αν πάθω κακό και με φυλακίσουν έστω για δέκα ημέρες για αντικαθεστωτική πράξη, η μητέρα μου θα μείνει αβοήθητη", λέει και συνεχίζει: "*Έως πέρισυ, να φανταστείτε γιορτάζαμε δυο φορές τα Χριστούγεννα : 25 Δεκεμβρίου και 7 Ιανουαρίου, με το παλαιό. Φέτος δεν υπάρχει διάθεση για γιορτή. Ο Χριστούλης να με συγχωρέσει! Εδώ στην* ***Μαριούπολη*** *η εκκλησία γιορτάζει τα Χριστούγεννα φέτος, όπως στη Ρωσία, με το παλαιό ημερολόγιο. Οι φίλοι, μου στέλνουν βίντεο και φωτογραφίες με τα έλατα στις πλατείες Συντάγματος και Αριστοτέλους, αλλά χωρίς να με παρεξηγείτε: Το δικό μας περσινό έλατο, πριν τον πόλεμο, στην "Ελληνική Πλατεία" της Μαριούπολης ήταν πολύ πιο όμορφο! Και καταλαβαίνετε το γιατί..."*

Δυο φορές Χριστούγεννα

"Στις ημέρες του πολέμου που ζούμε, θα είναι το καλύτερο δώρο για μας, αν θα μπορέσουμε να ανάψουμε φως στο σπίτι και ας μην έχουμε στολισμένο έλατο!" λέει μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ από την απελευθερωμένη πόλη του **Χάρκοβο** ο αρχιτέκτονας **Μάξιμος Πομαζάν.** *"Το Χριστουγεννιάτικο δώρο για μας είναι να μην φοβηθούμε για πολλοστή φορά τις αεροπορικές επιδρομές των Ρώσων! Να μην συνεχίσει ο χειμώνας για μας χωρίς νερό και θέρμανση. Εύχομαι να έρθει το Χριστουγεννιάτικο φως και η ζεστασιά στα σπίτια και στις καρδιές μας. Να μην απελπιζόμαστε. Η απελπισία είναι θανάσιμο αμάρτημα για μας τους Χριστιανούς! Ως εκ τούτου, θα προσπαθήσω να γιορτάσω τα Χριστούγεννα με κάποιους φίλους στις 25 Δεκεμβρίου αλλά και με άλλους στις 7 Ιανουαρίου, αν και, φυσικά, το*

σωστό είναι να γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα στις 25 Δεκεμβρίου, όταν αρχίζει να μεγαλώνει περισσότερο η μέρα. Είναι θέμα διαφορετικών ημερολογίων. Αλλά τί να λέω; Στην καταστραμμένη από βομβαρδισμούς μας πόλη τί να γιορτάσουμε φέτος; Φέτος θα γιορτάσουμε σιωπηλά, ο καθένας στο σπίτι του, με προσευχές για τη νίκη της Ουκρανίας !"

Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση στο στρατιωτικό νοσοκομείο του Ζαπορίζια

"Μια γιορτινή συναυλία για να εμψυχώσουμε τους τραυματίες πολέμου οργανώσαμε προχθές στο στρατιωτικό νοσοκομείο του Ζαπορόζιε ", λέει η **Ναταλία Ζουρνατσίδη,** Πρόεδρος της Ελληνικής κοινότητας της πόλης **Ζαπορίζια.** *"Φέραμε στους στρατιώτες μας που αναρρώνουν ζεστές πλεκτές κάλτσες και γλυκίσματα. Νωρίτερα είχαμε κάνει μια κοινή χριστουγεννιάτικη εκδήλωση με την αρμενική κοινότητα της πόλης. Στο προαύλιό της Αρμενικής Εκκλησίας στολίσαμε το Χριστουγεννιάτικο δέντρο" λέει. "Με αυτόν τον τρόπο προσθέσαμε εορταστικό πνεύμα σε όλους μας. Ευχόμαστε μόνο ειρήνη και νίκη. Να επιστρέψουν όλοι οι αμυνόμενοι σώοι και αβλαβείς από τα μέτωπα του πολέμου. Να επιστρέψει κάθε Ουκρανός πρόσφυγας σπίτι του".*

Στην Οδησσό με Χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις

Χριστουγεννιάτικες γιορτές, ετοίμασαν οι μαθητές του 118ου σχολείου της **Οδησσού**

στο οποίο διδάσκονται τα ελληνικά ως δεύτερη ξένη γλώσσα από την πέμπτη τάξη έως και την ένατη τάξη. “Θα κάνουμε γιορτινές παραστάσεις που υπογραμμίζουν την παράδοση αλλά και τα σύγχρονα στοιχεία των δυο λαών μας, του ελληνικού και του ουκρανικού, ώστε να καταλάβουν όλοι, ότι είμαστε κι εμείς Ευρωπαίοι, με κοινές ρίζες και αξίες”, λέει η **Μαρίνα Στρατιτσούκ,** που διδάσκει την ελληνική γλώσσα σε αυτό το σχολείο. “Συνολικά διδάσκονται τα ελληνικά σε 15 τάξεις 430 μαθητών όλων των εθνοτήτων”, λέει.

“Με την έναρξη του πολέμου η διδασκαλία για όλους τους εκπαιδευτικούς είναι πολύ πιο δύσκολη. Γιατί εμείς φέρουμε μία τεράστια ευθύνη να διατηρήσουμε την ελπίδα στα παιδιά αυτά αλλά και να συνεχίσουμε τη λειτουργία του σχολείου. Να συνεχίσουμε να διδάσκουμε να δίνουμε, την πεποίθηση στους μαθητές μας να μην το βάζουν κάτω και να συνεχίσουν τη ζωή τους όσο γίνεται περισσότερο φυσιολογική παρά τα γεγονότα που καθημερινά τους φοβίζουν και τους αγχώνουν. Η καλύτερη ευχή για όλους είναι, τα Χριστούγεννα να δούμε καταπαύσεις πυρός και το φως της ειρήνης “, λέει η Μαρίνα.

Στο Λβιβ οι ηλικιωμένοι δεν βγαίνουν από τα σπίτια ημέρες γιορτών…

“Στην ελληνική κοινότητα μας, και στον **” Ελληνικό Πολιτιστικό Σύλλογο της Δυτικής Ουκρανίας”** οι νέοι λείπουν πια. Γιατί οι περισσότεροι έχουν φύγει , πρόσφυγες στις χώρες της ΕΕ και στην **Ελλάδα**. Μείνανε μόνο οι ηλικιωμένοι που δεν βγαίνουν από τα σπίτια χωρίς φως” , λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η **Ειρήνη Ευκαρπίδου** , πρόεδρος της ελληνικής κοινότητας της Δυτικής Ουκρανίας με έδρα την πόλη Λβιβ. *Στη σκοτεινή πόλη, χωρίς θέρμανση, δύσκολο είναι να γιορτάσεις, αλλά είμαι σίγουρη, ότι οι Έλληνες του **Λβιβ** θα προσπαθήσουν πάση θυσία να ψήσουν σε φουρνόξυλα βασιλόπιτες και άλλα γιορτινά χριστουγεννιάτικα παραδοσιακά εδέσματα, και να γιορτάσουμε όλοι τα Χριστούγεννα στις 25 Δεκεμβρίου, όπως στην Ελλάδα”.*